

forhold have alle haft den Skæbne ikke at blive førte til Ende. Det videste, man har naaet, er at faa det igennem 3 Behandlinger i det ene Ting og til en 1ste Behandling i det andet Ting. Længere er man ikke kommen. Denne Gang haaber man imidlertid at komme til en Løsning af Spørgsmaalet, saa at vi endelig kunne faa en Lov vedtaget om dette Forhold. Hele Udvalget er enigt om, at naar man skal lovgive paa dette Omraade, bør Loven ikke indskrænkes til at gælde for Kjøbenhavn alene, men bør ogsaa omfatte det hele Land, hvilket ogsaa var Landstingets Mening i Samlingen 1874—75. Det vilde ogsaa være aldeles urigtigt at indskrænke Loven til kun at gælde for Kjøbenhavn, thi naar det ofte er blevet udtalt, at Forholdene i denne Henseende ere værre i Kjøbenhavn end ude i Provinserne, i Købstæderne og paa Landet, saa beror dette paa Uenskab med Forholdene paa de sidste Steder. Jeg er overbevist om, at enhver, der er kendt med Forholdene paa Landet, vil indrømme, at Forholdene der, saaledes som de desværre de sidste Aar ere blevne, ikke ere bedre, om de ikke ere værre der end i Byerne. De ere det paa Grund af de langt større Virksomheder paa Fæstevæsenets Omraade, som der udfoldes, og som ikke komme egentlig offentlig frem, idet de ikke offentlig betegne sig som Fæstevirksomheder og derfor kunne arbejde mere i Smug. Det er disse Virksomheder, man haaber at kunne komme til Lys ved denne Lov. Man har været af forskellige Meninger om, hvilken Vej man skulde gaa, naar man skulde til at lovgive paa dette Omraade, om Ordningen af det, der skulde træde i Stedet for den, bortset fra Forholdene i Kjøbenhavn, nu bestaaende almindelige frie Virksomhed. Der har været Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde lovbinde og indskrænke den nuværende private Virksomhed, idet man dog arbejdede videre paa det nuværende Grundlag, eller om man skulde gaa til Oprettelsen af offentlige Fæstkontorer. Derom skal jeg ikke sige andet, end at Flertallet har været af den Mening, at man fremdeles skulde overlade dette til den private Virksomhed, idet der saa samtidig blev truffet Bestemmelser om Fæsteforretningernes Antal og Virkemaade, og blev sat Straffebestemmelser for Overtrædelser af de givne For-

skrifter. Angaaende det, der er anført for at gaa den anden Vej og oprette offentlige Fæstkontorer, skal jeg kun henvise til, hvad der er udtalt i Betænkningen af saavel Mindretallet som Flertallet. Jeg skal nu ikke fordybe mig yderligere i almindelige Betragtninger, men gaa over til at omtale de til Lovforslaget stillede Vædringsforslag, for saa vidt jeg da ikke allerede har omtalt dem. Vædringsforslaget under Nr. 3 har jeg allerede omtalt, idet det gaar ud paa at udvide Loven til at gælde for det hele Land. Vædringsforslaget under Nr. 4, der gaar ud paa at ombytte Ordet „Tilladelse“ med „Bevilling“, er kun en Redaktionsændring, idet det foretrukne Ord betyder det samme som det udfødte, men man har ment, at det var mere stemmende med almindelig Sprogbrug at bruge Ordet „Bevilling“, naar det er en offentlig Myndighed, der tillader, og ikke en privat.

Vædringsforslaget Nr. 5, der gaar ud paa, at det er undergivet Straf, selv om ogsaa Betalingen kun udredes indirekte, er stillet for at forebygge, at man giver Bederlag for Forretningen paa anden Maaede, altsaa for at forebygge Misbrug. Ligesaa Vædringsforslaget under Nr. 6. Vædringsforslaget under Nr. 7 gaar ud paa, at Bevillingen kan meddeles saa vel Kvinder som Mænd, idet man er gaaet ud fra, at Kvinder i flere Forhold kunne være lige saa godt stiftede og i mange Forhold bedre stiftede til denne Forretning end Mænd, navnlig for kvindelige Lyndeforretningers Bedkommende; der kan jo være mange Forhold, som et kvindeligt Lynde bedre kan tale med en Kvinde om end med en Mand. Under Omtalen af dette Vædringsforslag kan jeg ogsaa indbrage det Vædringsforslag, der udenfor Betænkningen er stillet af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer). Det gaar ud paa, at der i vort Vædringsforslag Nr. 5 indstødes følgende. „Gist Kvinde med Bevilling ifølge denne Lov har Myndighed til at handle og paadrage sig Forpligtelse i alle af Fæstevirksomhed opstaaende og til samme knyttede Retshforhold“. Det er et Spørgsmaal, der ikke har været behandlet i Udvalget. Jeg maa sige for mit eget Bedkommende, at Spørgsmaalet om gist Kvindes Stilling er et saa stort Spørgsmaal, at man vanstelig